

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

P8_TA(2016)0299

Perspektywiczna i innowacyjna przyszła strategia w dziedzinie handlu i inwestycji

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 5 lipca 2016 r. w sprawie nowej, perspektywicznej i innowacyjnej przyszłej strategii w dziedzinie handlu i inwestycji (2015/2105(INI))

(2018/C 101/03)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 26 listopada 2015 r. w sprawie stanu negocjacji dauhańskiej agendy rozwoju i przygotowań przed 10. konferencją ministerialną WTO ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje zalecenia dla Komisji dotyczące negocjacji w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego oraz porozumienia w sprawie handlu usługami odpowiednio z dnia 8 lipca 2015 r. ⁽²⁾ i z dnia 3 lutego 2016 r. ⁽³⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji zatytułowany „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej” (COM(2015)0497),
- uwzględniając program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, przyjęty na Szczycie ONZ w sprawie Zrównoważonego Rozwoju w Nowym Jorku w 2015 roku,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 7 lipca 2015 r. w sprawie zewnętrznego wpływu unijnej polityki handlowej i inwestycyjnej na inicjatywy publiczno-prywatne w krajach nienależących do UE ⁽⁴⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 9 czerwca 2015 r. w sprawie strategii na rzecz ochrony i egzekwowania praw własności intelektualnej w państwach trzecich ⁽⁵⁾,
- uwzględniając rezolucję Parlamentu Europejskiego z dnia 29 kwietnia 2015 r. w sprawie drugiej rocznicy zaważenia się budynku Rana Plaza oraz postępów w realizacji porozumienia na rzecz stałej poprawy praw pracowniczych i bezpieczeństwa w fabrykach w przemyśle konfekcyjno-dziwiarskim w Bangladeszu ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie specjalne Europejskiego Trybunału Obrachunkowego nr 2/2014 pt. „Czy preferencyjne uzgodnienia handlowe są odpowiednio zarządzane?”,
- uwzględniając wytyczne Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) w sprawie przedsiębiorstw wielonarodowych oraz trójstronną deklarację zasad dotyczących przedsiębiorstw wielonarodowych i polityki społecznej Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP),
- uwzględniając rozporządzenie UE w sprawie nielegalnie pozyskanego drewna, dyrektywę UE w sprawie ujawniania informacji niefinansowych, wniosek KE dotyczący rozporządzenia w sprawie minerałów z regionów ogarniętych konfliktami, klauzulę dotyczącą przejrzystości w łańcuchach dostaw, która stanowi część ustawy o współczesnym niewolnictwie obowiązującej w Zjednoczonym Królestwie, oraz francuską ustawę o obowiązku dochowania należytej staranności,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 27 września 2011 r. w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020” ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 17 lutego 2011 r. w sprawie strategii „Europa 2020” ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0415.

⁽²⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0252.

⁽³⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2016)0041.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0250.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0219.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P8_TA(2015)0175.

⁽⁷⁾ Dz.U. C 56 E z 26.2.2013, s. 87.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 188 E z 28.6.2012, s. 42.

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie międzynarodowej polityki handlowej w kontekście nadrzędnych potrzeb związanych ze zmianami klimatu ⁽¹⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie praw człowieka oraz norm społecznych i środowiskowych w międzynarodowych umowach handlowych ⁽²⁾,
 - uwzględniając swoją rezolucję z dnia 25 listopada 2010 r. w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw w międzynarodowych umowach handlowych ⁽³⁾,
 - uwzględniając wytyczne Unii Europejskiej na rzecz promowania i ochrony wszystkich praw człowieka przysługujących lesbijkom, gejom, osobom biseksualnym, transpłciowym i interseksualnym, przyjęte przez Radę do Spraw Zagranicznych w dniu 24 czerwca 2013 r.,
 - uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej w dniach 7–8 lutego 2013 r., konkluzje Rady Europejskiej w sprawie handlu z dnia 21 listopada 2014 r. oraz konkluzje Rady do Spraw Zagranicznych z dnia 27 listopada 2015 r.,
 - uwzględniając opinię Komisji Handlu Międzynarodowego w sprawie sprawozdania w sprawie przejrzystości, rozliczalności i rzetelności w instytucjach UE,
 - uwzględniając Porozumienie z Marrakeszu ustanawiające Światową Organizację Handlu,
 - uwzględniając art. 21 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE),
 - uwzględniając art. 207, 208 i 218 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE),
 - uwzględniając art. 24 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/478 z dnia 11 marca 2015 r. w sprawie wspólnych reguł przywozu,
 - uwzględniając zasadę spójności polityki na rzecz rozwoju określoną w TFUE,
 - uwzględniając art. 52 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Handlu Międzynarodowego oraz opinie Komisji Spraw Zagranicznych, Komisji Rozwoju, Komisji Zatrudnienia i Spraw Socjalnych, Komisji Przemysłu, Badań Naukowych i Energii, Komisji Rynku Wewnętrznego i Ochrony Konsumentów, a także Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi (A8-0220/2016),
- A. mając na uwadze, że handel nie jest celem samym w sobie, lecz sposobem na osiągnięcie dobrobytu i równości, promowanie możliwości biznesowych, zrównoważonego rozwoju gospodarczego, postępu społecznego i zrozumienia kulturowego oraz na poprawę warunków życia bez jednoczesnego zwiększania wydatków publicznych;
- B. mając na uwadze, że wspólna polityka handlowa przeszła gruntowną zmianę od wejścia w życie traktatu lizbońskiego w grudniu 2009 r.; mając na uwadze, że handlu nie można rozpatrywać w odosobnieniu, gdyż jest on powiązany z wieloma innymi strategiami politycznymi, od których jest zależny; mając na uwadze, że negocjacje w sprawie umów handlowych i inwestycyjnych nie mogą dotyczyć wyłącznie obniżania cel w obliczu złożonych wyzwań w zakresie kwestii regulacyjnych i konwergencji w odniesieniu do norm międzynarodowych;
- C. mając na uwadze, że w Unii Europejskiej nie podjęto dotychczas poważnej debaty na temat kosztów prowadzenia polityki wolnego handlu (takich jak dostosowania w przemyśle: likwidacja zakładów przemysłowych, utrata miejsc pracy w sektorze wytwórczym, przenoszenie całych przemysłów do państw trzecich i zwiększony przywóz) oraz ogólnej analizy kosztów i korzyści polityki wolnego handlu; mając na uwadze, że brak takiej uczciwej debaty prowadzi do kwestionowania przez różne zainteresowane strony logiki i kierunku polityki handlowej UE i strategii politycznych UE w ogóle, a podjęcie tej uczciwej debaty zapobiegłoby takim niefortunnym skutkom;
- D. mając na uwadze, że nadwyżka w kluczowych sektorach przemysłu na świecie i wynikający z niej brak równowagi handlowej sprawiają, że w unijnych przedsiębiorstwach i sektorach przemysłu słabnie wiara w dobrą kondycję unijnej polityki handlowej;

⁽¹⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 94.

⁽²⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 31.

⁽³⁾ Dz.U. C 99 E z 3.4.2012, s. 101.

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- E. mając na uwadze, że w czasach słabego wzrostu gospodarczego wkład handlu zagranicznego w ożywienie europejskiej gospodarki ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia konkretnych i wymiernych rezultatów, a także dla zapewnienia godnych miejsc pracy oraz zrównoważonego wzrostu gospodarczego i równości w Europie i poza jej granicami;
- F. mając na uwadze, że polityka handlowa nowej generacji musi reagować na obawy obywateli dotyczące przejrzystości i uczestnictwa, dobrobytu i zatrudnienia oraz na oczekiwania przedsiębiorstw dotyczące globalnej i współzależnej gospodarki, walkę z ubóstwem, a także na potrzebę zapewnienia bardziej zrównoważonej dystrybucji zysków pochodzących z handlu oraz podjęcia nowych kwestii, takich jak handel elektroniczny i kluczowa rola MŚP;
- G. mając na uwadze, że trwające negocjacje handlowe zwróciły uwagę opinii publicznej na unijną politykę handlową, a także mając na uwadze, że coraz więcej obywateli jest zainteresowanych polityką handlową oraz zaniepokojonych, że wspólna polityka handlowa może osłabiać europejskie i krajowe regulacje i standardy;
- H. mając na uwadze jednoznaczne zobowiązanie Komisji, że żadna umowa handlowa nie będzie prowadzić do obniżenia poziomu ochrony regulacyjnej, że jeżeli umowa handlowa ma zmieniać poziom ochrony, to tylko na lepszy, oraz że prawo do przyjmowania regulacji będzie zawsze podlegało ochronie;
- I. mając na uwadze, że współpraca regulacyjna w zakresie umów handlowych musi zapewniać najwyższy poziom ochrony zdrowia i bezpieczeństwa zgodnie z zasadą ostrożności określoną w art. 191 TFUE;
- J. mając na uwadze, że obywatele Unii, a także unijne przedsiębiorstwa oraz MŚP wyrażają wątpliwości, czy duże stowarzyszenia przemysłowe rzeczywiście reprezentują interesy obywateli Unii, unijnych przedsiębiorstw i Unii Europejskiej w ogóle;
- K. mając na uwadze, że przejrzystość wymaga, aby instytucje UE weryfikowały, czy stanowiska przedstawiane w imieniu sektorów przemysłu UE w istocie odzwierciedlają stanowiska tych sektorów;
- L. mając na uwadze, że unijną politykę handlową i inwestycyjną należy wzmocnić nie tylko poprzez zapewnienie korzystnych rezultatów pod względem tworzenia miejsc pracy i dobrobytu dla obywateli i przedsiębiorstw, ale również poprzez wzmocnienie praw środowiskowych i społecznych, zagwarantowanie najwyższego poziomu przejrzystości, zaangażowania i rozliczalności, prowadzenie stałego dialogu z przedsiębiorstwami, konsumentami, partnerami społecznymi, wszystkimi zainteresowanymi stronami, władzami lokalnymi i regionalnymi, a także poprzez określenie jasnych wytycznych w negocjacjach;
- M. mając na uwadze, że reguły pochodzenia są wyznacznikiem rzeczywistej skali liberalizacji handlu, ponieważ wskazują towary, których rzeczywiście dotyczą korzyści wynikające z umów o wolnym handlu, lecz są często pomijane w publicznych debatach na temat polityki handlowej i do tej pory nie zostały poddane analizie przez Parlament;
- N. mając na uwadze, że Unia Europejska, prowadząc swoją politykę handlową oraz negocjacje handlowe, musi brać pod uwagę narażenie pewnych sektorów w razie otwarcia rynku, w szczególności narażenie sektora rolnego;
- O. mając na uwadze, że według prognoz do 2050 r. 28 państw członkowskich UE miało wytwarzać zaledwie 15 % światowego PKB w porównaniu z 23,7 % w 2013 r., a od 2015 r. 90 % światowego wzrostu gospodarczego jest wytwarzane poza Europą; mając na uwadze, że tempo wzrostu gospodarek wschodzących znacząco maleje;
- P. mając na uwadze, że UE jest obecnie największym blokiem handlowym na świecie, kontrolującym jedną trzecią światowego handlu, jednak według prognoz do 2020 r. udział ten spadnie do ok. 26 %;
- Q. mając na uwadze, że inne czynniki, takie jak zmiany demograficzne, również będą miały negatywny wpływ na pozycję UE na arenie handlu światowego; mając na uwadze, że udział UE w światowej populacji ma się zmniejszyć z 7,1 % w 2013 r. do 5,3 % w roku 2060;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

- R. mając na uwadze, że przyszłe umowy i negocjacje handlowe powinny uwzględniać stanowiska określone w rezolucjach Parlamentu w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP) i porozumienia w sprawie handlu usługami (TiSA), a także być z nimi spójne;
- S. mając na uwadze, że centrum wytwarzania dobrobytu wyraźnie przesuwają się na wschód, w stronę regionu Azji i Pacyfiku wraz z Chinami, które już wyprzedziły Japonię i prawdopodobnie wyprzedzą USA, a w 2025 r. staną się największą gospodarką świata; mając na uwadze, że oznacza to, iż gospodarki wschodzące i kraje rozwijające się doganiają grupę krajów uprzemysłowionych i stają się gospodarkami dojrzałymi;
- T. mając na uwadze, że według szacunków transgraniczne przepływy kapitału, towarów, usług i danych przyniosły światowej gospodarce dodatkowe 7,8 biliona USD w 2014 r., z czego 2,8 biliona USD stanowi wartość dodana przepływów danych, przewyższając analogiczne szacunki w odniesieniu do handlu towarami, wynoszące 2,7 biliona USD;

Szybsze dostosowanie się do gwałtownie zmieniających się tendencji w handlu światowym

1. z zadowoleniem przyjmuje nową strategię Komisji pt. „Handel z korzyścią dla wszystkich – W kierunku bardziej odpowiedzialnej polityki handlowej i inwestycyjnej”, a w szczególności zwrócenie uwagi na nowe elementy, takie jak odpowiedzialne zarządzanie łańcuchami dostaw, światowy rynek cyfrowy, handel produktami i usługami cyfrowymi, sprawiedliwy i etyczny handel oraz koszty społeczne liberalizacji handlu; wyraża zdecydowane przekonanie, że przyszła polityka handlowa musi zwalczać wszelkie formy protekcjonizmu, w tym niepotrzebne bariery pozataryfowe, oraz zapewniać dostęp do nowych rynków, w szczególności dla MŚP; przypomina, że liberalizacja handlu musi być odpowiednio prowadzona, aby zapewnić zrównoważony rozwój; ubolewa z powodu opóźnionego przedstawienia nowej strategii przez Komisję, biorąc pod uwagę fakt, że Parlament domagał się przedstawienia zmienionej średnio- i długoterminowej strategii handlowej do lata 2012 r.;
2. wyraża zdecydowane przekonanie, że chociaż usługi stanowią ponad 70 % unijnego PKB i zapewnią 90 % przyszłych miejsc pracy, unijny przemysł wytwórczy to jeden z zasadniczych elementów reindustrializacji Europy, w związku z czym strategia powinna w większym stopniu koncentrować się na roli przemysłu wytwórczego we wspólnej polityce handlowej; wzywa Komisję, by skłoniła swoich partnerów handlowych do większego otwarcia ich rynków na przedsiębiorstwa z UE, w szczególności w dziedzinie transportu, telekomunikacji i zamówień publicznych, podczas gdy zagraniczne przedsiębiorstwa nadal korzystają z szerokiego dostępu do rynku wewnętrznego UE;
3. uznaje, że polityka handlowa UE ma niezwykle istotne znaczenie dla Europy pod względem geopolitycznym i gospodarczym w odniesieniu do kształtowania globalizacji, wzmocnienia norm międzynarodowych oraz zwiększania dostępu do zagranicznych rynków; zwraca uwagę, że jeśli teraz nie podejmiemy działań, międzynarodowe zasady ustanowią inni; podkreśla, że zważywszy na status UE jako największej gospodarki na świecie, zrównoważony i odpowiedzialny handel jest jej najmocniejszym politycznym narzędziem wspierania europejskich interesów, inwestycji i przedsięwzięć gospodarczych oraz propagowania europejskich wartości za granicą, a jednocześnie sprzyjania wzrostowi gospodarczemu i inwestycjom oraz tworzenia miejsc pracy w samej Unii; popiera dążenie Komisji do zwiększenia synergii pomiędzy strategiami politycznymi w dziedzinie handlu i rynku wewnętrznego oraz zaleca w ramach tych strategii priorytetowe traktowanie działań na rzecz tworzenia miejsc pracy;
4. z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji, że żadna umowa handlowa nie doprowadzi do obniżenia europejskich norm ochrony konsumentów, w tym w kontekście rewolucji cyfrowej; podkreśla, że Parlament będzie nadal uważnie śledzić, czy toczące się negocjacje są prowadzone zgodnie ze złożonym zobowiązaniem;
5. podkreśla znaczenie powiązania między jednolitym rynkiem a polityką handlową UE, które powinny być w pełni zgodne ze sobą oraz z szerszymi strategiami politycznymi i wartościami Unii; uważa, że otwarty, odpowiedzialny i swobodny światowy handel, którego podstawą są skuteczne, przejrzyste i solidne globalne zasady, ma kluczowe znaczenie dla wykorzystania pełnego potencjału jednolitego rynku przez funkcjonowanie, rozwój i działanie z korzyścią dla obywateli, konsumentów i przedsiębiorstw, a w szczególności małych i średnich przedsiębiorstw; przypomina, że otwarcie handlu prowadzi do poprawy wydajności, sprzyja wzrostowi konkurencyjności zewnętrznej i wspiera niemal jedno na siedem miejsc pracy na jednolitym rynku, a ponadto przynosi znaczne korzyści konsumentom;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

6. wzywa Komisję do regularnego aktualizowania jej strategii handlowej i inwestycyjnej oraz do publicznego przedstawiania Parlamentowi co dwa lata – począwszy od 2017 r. – szczegółowego sprawozdania z wdrażania, aby zapewnić dotrzymanie złożonych obietnic; wzywa Komisję, by uwzględniła w tych sprawozdaniach postępy w prowadzonych negocjacjach handlowych oraz we wdrażaniu obowiązujących umów handlowych;

7. apeluje do Komisji o przyspieszenie swoich procedur, umożliwiając szybsze kierowanie wynegocjowanych umów handlowych do Parlamentu, aby dzięki temu mogły być tymczasowo stosowane lub szybciej wprowadzane w życie;

Przejrzysta polityka handlowa i silniejszy głos obywateli

8. z zadowoleniem przyjmuje zwiększenie przez Komisję przejrzystości i otwartości na wszystkich etapach negocjacji handlowych i wspiera inicjatywę Komisji na rzecz przejrzystości TTIP; przyznaje, że po szeregu wniosków ze strony Parlamentu Komisja zwiększyła przejrzystość negocjacji, zapewniając wszystkim posłom do Parlamentu Europejskiego oraz posłom do parlamentów krajowych dostęp do niejawnych dokumentów negocjacyjnych i udzielając więcej informacji zainteresowanym stronom; przypomina, że szerszy dostęp posłów do Parlamentu do informacji niejawnych w negocjacjach TTIP umocnił kontrolę parlamentarną, dzięki czemu Parlament w jeszcze większym stopniu przejął odpowiedzialność w ramach wspólnej polityki handlowej; w związku z tym wzywa do rozszerzenia inicjatywy Komisji na rzecz przejrzystości, tak aby zapewnić pełną przejrzystość i możliwość kontroli publicznej wszystkich toczących się i przyszłych negocjacji handlowych oraz podjąć konsultacje z krajami partnerskimi, których celem będzie dążenie do stosowania najwyższych norm przejrzystości, a także upewnić się, że jest to proces wzajemny, w którym pozycja negocjacyjna UE nie jest zagrożona, oraz że osiągnięto porozumienie co do pożądanego poziomu przejrzystości przy określaniu zakresu negocjacji; podkreśla, że znacząca przejrzystość może przyczynić się do uzyskania większego wsparcia na świecie na rzecz handlu opartego na zasadach;

9. wzywa Radę do opublikowania niezwłocznie wszystkich dotychczasowych i przyszłych mandatów negocjacyjnych;

10. wzywa Komisję do zapewnienia silnego i zrównoważonego zaangażowania społeczeństwa obywatelskiego i partnerów społecznych, w tym poprzez odpowiednie konsultacje publiczne, konsultacje w internecie i kampanie informacyjne, tak aby udoskonalic unijną politykę handlową i ukierunkować ją na obronę praw obywateli, zwiększając tym samym jej zasadność;

11. podkreśla, że w związku z obecną debatą na temat zakresu negocjacji handlowych współpraca regulacyjna musi zachować podstawową funkcję regulacji polegającej na dbaniu o interes publiczny; podkreśla, że zacieśniona współpraca między organami regulacyjnymi powinna ułatwiać handel i inwestycje poprzez wskazywanie niepotrzebnych barier technicznych w handlu oraz powielanych lub zbędnych obciążeń administracyjnych i formalności, które mają niewspółmiernie niekorzystny wpływ na MŚP, bez jednoczesnego ograniczania procedur technicznych związanych z podstawowymi normami i regulacjami, a także z zachowaniem europejskich norm dotyczących przepisów w zakresie zdrowia, bezpieczeństwa, konsumentów, pracy, ustawodawstwa socjalnego i środowiskowego oraz różnorodności kulturowej oraz przy pełnym poszanowaniu zasady ostrożności i autonomii regulacyjnej organów krajowych, regionalnych i lokalnych; przypomina, że powiązane mechanizmy muszą opierać się na usprawnionej wymianie informacji oraz udoskonalonym przyjmowaniu międzynarodowych norm technicznych, a także prowadzić do większej zbieżności, przy czym w żadnym wypadku nie można podważać ani opóźniać procedur decyzyjnych partnerów handlowych opartych na legitymacji demokratycznej; zachęca do stosowania i tworzenia dalszych międzynarodowych norm technicznych opartych na ocenach skutków oraz do podejmowania wszelkich działań na rzecz zapewnienia pełnego udziału naszych partnerów handlowych w międzynarodowych organach normalizacyjnych; nie uważa jednak, że brak wspólnej międzynarodowej normy może uniemożliwić wzajemne uznawanie równoważności w stosownych przypadkach lub działania na rzecz wspólnych transatlantyckich norm technicznych;

12. w celu zagwarantowania przejrzystości i ochrony interesów handlowych UE apeluje do Komisji, aby w ramach konsultacji branżowych w sprawie inicjatyw handlowych dbała o to, by unijne stowarzyszenia faktycznie reprezentowały interesy handlowe UE, odzwierciedlając rzeczywiste interesy branż krajowych; podkreśla, że dokumenty instytucji unijnych powinny być publikowane w każdym przypadku, w którym jest to możliwe, ponieważ przejrzystość ma kluczowe znaczenie dla uzyskania publicznego wsparcia dla wspólnej polityki handlowej; wzywa Komisję do wdrożenia zaleceń Europejskiego Rzecznika Praw Obywatelskich z lipca 2015 r., ze szczególnym uwzględnieniem dostępu do dokumentów dotyczących wszystkich negocjacji;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

Większa spójność z celami komercyjnymi UE i innymi aspektami jej polityki zewnętrznej dotyczącymi handlu na rzecz rozwoju

13. przypomina, że wspólna polityka handlowa powinna być prowadzona w kontekście zasad i celów działań zewnętrznych UE, określonych w art. 21 TUE i art. 208 TFUE, oraz powinna propagować wartości określone w art. 2 TUE, na których straży stoi UE; przypomina, że należy zachować spójność między strategiami polityki zewnętrznej i strategiami polityki wewnętrznej mającymi wymiar zewnętrzny; podkreśla, że UE ma prawny obowiązek przestrzegania praw człowieka oraz powinna wspierać zrównoważony rozwój gospodarczy, społeczny i środowiskowy partnerów handlowych; jest zdania, że UE ma obowiązek podejmowania wszelkich starań koniecznych do przewidywania, zapobiegania i łagodzenia wszelkich niekorzystnych skutków wywołanych przez wspólną politykę handlową, regularnie przeprowadzając oceny ex ante i ex post wpływu na prawa człowieka i zrównoważony rozwój, a następnie dokonując przeglądów umów handlowych, jeśli zajdzie taka potrzeba; przypomina, że jedynie sprawiedliwy i właściwie uregulowany handel, jeśli będzie dostosowany do celów zrównoważonego rozwoju, mógłby ograniczyć nierówności i pobudzić rozwój; przypomina, że cele zrównoważonego rozwoju obejmują kilka celów związanych z handlem w kilku obszarach polityki, a jeden z najbardziej wyrazistych celów dotyczy zwiększenia eksportu z krajów rozwijających się z zamiarem podwojenia udziału krajów najsłabiej rozwiniętych w globalnym eksporcie do roku 2020;

14. z zadowoleniem przyjmuje informacje Banku Światowego o znaczącym spadku od 1990 r. liczby osób żyjących w ubóstwie bezwzględnym; wskazuje jednak, że należy robić więcej, aby stymulować prywatne i publiczne inwestycje w krajach najsłabiej rozwiniętych w celu stworzenia ram instytucjonalnych i infrastrukturalnych, które pozwolą tym krajom lepiej wykorzystywać możliwości oferowane przez handel, pomagając dywersyfikować ich gospodarki i włączać do globalnych łańcuchów wartości, co pozwoli im na wyspecjalizowanie się w produktach o wyższej wartości dodanej;

15. dostrzega wysiłki Komisji na rzecz umocnienia zrównoważonego rozwoju oraz propagowania praw człowieka, norm pracy, norm społecznych i zrównoważenia środowiskowego na całym świecie dzięki zawieraniu przez nią umów handlowych i inwestycyjnych, jednak nalega, aby podjąć zdecydowane wysiłki w celu pełnego wdrożenia i egzekwowania odnośnych rozdziałów w praktyce; podziela pogląd Komisji, że UE ponosi szczególną odpowiedzialność społeczną za skutki jej polityki handlowej wobec krajów rozwijających się, a w szczególności krajów najsłabiej rozwiniętych;

16. uznaje migrację za jedno z głównych wyzwań stojących przed UE w XXI wieku; podkreśla, że zapewnienie spójności politycznej handlu i inwestycji UE ma zasadnicze znaczenie dla zwalczania przyczyn migracji; ubolewa, że pogląd ten nie został wystarczająco odzwierciedlony w strategii „Handel z korzyścią dla wszystkich”;

17. uważa, że – w szczególności dla krajów partnerskich przechodzących kryzys gospodarczy – celem pogłębionych i kompleksowych stref wolnego handlu (DCFTA) musi być przede wszystkim zapewnienie odczuwalnej i trwałej poprawy warunków życia zwykłych obywateli;

18. podkreśla, że przepisy dotyczące praw człowieka, normy społeczne i środowiskowe, zobowiązania dotyczące praw pracowniczych w oparciu o podstawowe konwencje MOP oraz zasady społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw, w tym wytyczne OECD dla przedsiębiorstw wielonarodowych oraz wytyczne ONZ dotyczące biznesu i praw człowieka, powinny mieć wiążący charakter i muszą stanowić istotną część unijnych umów handlowych, przybierając formę egzekwowalnych zobowiązań; apeluje do Komisji, by włączyła do wszystkich unijnych umów handlowych i inwestycyjnych rozdziały dotyczące zrównoważonego rozwoju; uważa, że w celu nadania wiążącego charakteru tym postanowieniom dotyczącym zrównoważonego rozwoju należy wdrożyć „trójstopniowe podejście” obejmujące konsultacje rządowe, krajowe grupy doradcze i panele ekspertów z udziałem MOP oraz – w ostateczności – ogólne postanowienie umowne dotyczące rozstrzygania sporów z możliwością nakładania kar finansowych; podkreśla, że normy pracy i normy środowiskowe nie ograniczają się tylko do rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju, ale muszą być stosowane we wszystkich obszarach umów handlowych;

19. podkreśla znaczenie skutecznych mechanizmów zabezpieczających w umowach handlowych; równocześnie wzywa do włączenia skutecznego mechanizmu egzekwowania praw pracowniczych i środowiskowych, do których nie ma zastosowania klauzula praw człowieka; apeluje do Komisji o ustanowienie zorganizowanego i odpolitycznionego procesu, w ramach którego konsultacje z partnerem odnoszące się do domniemanego naruszenia zobowiązań wynikających z rozdziałów dotyczących handlu i zrównoważonego rozwoju muszą być wszczynane na podstawie jednoznacznych kryteriów;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

20. podkreśla zaangażowanie społeczeństwa obywatelskiego w umowy o wolnym handlu oraz możliwość korzystania z bardziej zaawansowanych środków przekazu z myślą o ułatwieniu udziału społeczeństwa obywatelskiego;

21. przypomina o znaczeniu przestrzegania europejskich i międzynarodowych przepisów o handlu bronią, zwłaszcza Traktatu ONZ o handlu bronią i Kodeksu postępowania UE w sprawie wywozu uzbrojenia; podkreśla, że polityka handlowa UE to instrument dyplomacji gospodarczej, który może również przyczynić się do zwalczania pierwotnych przyczyn terroryzmu; podkreśla, że skuteczne przepisy dotyczące kontroli wywozu również stanowią główny aspekt polityki handlowej UE; w związku z tym wzywa Komisję do aktualizacji przepisów UE o wywozie produktów i technologii podwójnego zastosowania, aby dążyć do osiągnięcia strategicznych celów UE i uniwersalnych wartości;

22. przypomina, że według szacunków MOP 865 milionów kobiet na świecie mogłoby – przy lepszym wsparciu – w większym stopniu przyczynić się do wzrostu gospodarczego; zauważa, że przedsiębiorstwa prowadzone przez kobiety stanowią nie w pełni wykorzystaną dźwignię pozwalającą na pobudzenie konkurencyjności, stymulowanie działalności gospodarczej i podtrzymanie wzrostu; uważa, że polityka handlowa może mieć różne skutki w aspekcie płci w poszczególnych sektorach gospodarki oraz że należy zebrać więcej danych dotyczących kwestii płci i handlu; zwraca uwagę, że w swoim komunikacie zatytułowanym „Handel z korzyścią dla wszystkich” Komisja pomija aspekt płci w umowach handlowych; wzywa Komisję do zwiększenia wysiłków w celu wykorzystywania negocjacji handlowych jako narzędzia promowania równości płci na świecie oraz zadbania o to, by zarówno kobiety, jak i mężczyźni mogli czerpać korzyści z liberalizacji handlu oraz cieszyć się ochroną przed jej negatywnymi skutkami; uważa, że w tym celu Komisja powinna zagwarantować, aby aspekt płci był włączany – w wymiarze horyzontalnym – do wszystkich przyszłych umów handlowych, a także monitorować wpływ obowiązujących umów handlowych w aspekcie płci;

23. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź Komisji, że zamierza ona dokonać przeglądu śródkresowego ogólnego systemu preferencji taryfowych (GSP), badając w szczególności możliwość rozszerzenia preferencji w obrębie systemu także na usługi; jednocześnie podkreśla, że GSP, w tym systemy EBA i GSP+, to narzędzia, które umożliwiają przestrzeganie podstawowych wartości, dlatego muszą zostać skutecznie wdrożone i monitorowane;

Przejrzyste globalne łańcuchy wartości przestrzegające podstawowych norm i wartości na całym świecie

24. przyznaje, że internacjonalizacja światowego systemu produkcji przyniosła nowe możliwości dla rozwoju gospodarczego i przezwyciężenia ubóstwa w oparciu o zatrudnienie dla setek milionów ludzi; przypomina, że według MOP około 780 milionów czynnych zawodowo kobiet i mężczyzn zarabia zbyt mało, by wyjść z ubóstwa; podkreśla, że rozwój globalnych łańcuchów wartości stworzył możliwości zatrudnienia, ale słabe egzekwowanie istniejących przepisów prawa pracy i norm bezpieczeństwa pracy – wprowadzonych po to, by zapewnić pracownikom ochronę przed wyczerpującymi godzinami pracy i niedopuszczalnymi warunkami – w krajach, w których pozyskuje się siłę roboczą, to nadal problem wymagający pilnego rozwiązania; zwraca uwagę, że globalne łańcuchy wartości doprowadziły także do tego, że niektórzy dostawcy nie szanują prawa pracy, przenoszą swoją działalność gospodarczą poza UE, zatrudniają pracowników na niebezpiecznych i niedopuszczalnych warunkach, narzucają wyczerpujące godziny pracy oraz odmawiają pracownikom korzystania z ich praw podstawowych; przypomina, że praktyki te stanowią nieuczciwą konkurencję dla dostawców, którzy szanują prawo pracy i międzynarodowe normy pracy i normy środowiskowe, a także dla rządów, które chcą poprawić warunki płacy i standard życia; apeluje do Komisji o zbadanie wpływu rozwoju globalnych łańcuchów wartości oraz o przedstawienie konkretnych wniosków dotyczących poprawy panujących w nich warunków w ścisłej współpracy z MOP i OECD; podkreśla, że przy dalszym włączaniu UE w globalne łańcuchy wartości należy kierować się dwiema zasadami – ochroną europejskiego modelu społecznego i regulacyjnego oraz zabezpieczeniem i tworzeniem trwałego i równomiernego wzrostu gospodarczego oraz godnych miejsc pracy w UE i jej krajach partnerskich; przyznaje, że globalizacja łańcuchów wartości zwiększa udział przywiezionych surowców w krajowej produkcji i wywozie, zwiększając znacząco koszt środków protekcyjnych;

25. jest zdania, że polityka handlowa musi przyczynić się zagwarantowania przejrzystości procesu produkcji w całym łańcuchu wartości, a także zgodności z podstawowymi normami środowiskowymi i społecznymi oraz normami bezpieczeństwa; zachęca Komisję do wspierania inicjatyw dotyczących norm w zakresie należytej staranności łańcuchów dostaw; z zadowoleniem przyjmuje wyrażaną przez Komisję chęć ścisłej współpracy z MOP i OECD w celu opracowania globalnego podejścia do poprawy warunków pracy, zwłaszcza w przemyśle konfekcyjnym; podkreśla znaczenie identyfikacji i oceny nowych możliwości sektorowych lub geograficznych dla dodatkowych i odpowiedzialnych inicjatyw w łańcuchu dostaw; oczekuje na komunikat Komisji w sprawie społecznej odpowiedzialności przedsiębiorstw;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

26. wzywa Komisję do dokonania postępów w zakresie kompleksowych ram polityki inwestycyjnej na rzecz zrównoważonego rozwoju UNCTAD;
27. domaga się, by pomoc na rzecz wymiany handlowej i pomoc techniczna były ukierunkowane na wzmacnianie pozycji ubogich producentów, mikro- i małych przedsiębiorstw, spółdzielni i kobiet, a także na równość płci, tak aby zwiększyć ich korzyści z handlu na rynkach lokalnych i regionalnych;
28. apeluje do Komisji o opracowanie prawodawstwa w celu zakazania przywozu towarów wytwarzanych przy wykorzystaniu jakiegokolwiek formy pracy przymusowej lub współczesnego niewolnictwa, a w międzyczasie o wzmocnienie kontroli przywozu i łańcuchów dostaw ze względów etycznych;
29. podkreśla, że lepsza ochrona całego spektrum praw własności intelektualnej oraz skuteczniejsze egzekwowanie tych praw mają zasadnicze znaczenie dla dalszego włączania UE w globalne łańcuchy wartości;
30. apeluje do Komisji o wspieranie wszystkich krajów rozwijających się w pełnym i skutecznym wykorzystaniu wszelkich środków elastyczności przewidzianych w Porozumieniu w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), uznanych w deklaracji dauhańskiej w sprawie porozumienia TRIPS i zdrowia publicznego, którą przyjęto w dniu 14 listopada 2001 r., aby umożliwić w ten sposób dostęp do podstawowych leków po przystępnych cenach w ramach programów ochrony zdrowia publicznego obowiązujących w tych krajach; w związku z tym wzywa Radę do spełnienia jej zobowiązań związanych z deklaracją dauhańską przez zagwarantowanie, że Komisja wyraźnie zapewni dostęp do leków podczas negocjowania postanowień z dziedziny farmakologii w ramach przyszłych dwustronnych i regionalnych umów handlowych z krajami rozwijającymi się lub w przypadku, gdy kraje rozwijające się angażują się w proces przystępowania do WTO; z zadowoleniem przyjmuje wsparcie przez Komisję wniosku krajów najsłabiej rozwiniętych o przedłużenie okresu przejściowego w odniesieniu do praw własności intelektualnej w branży farmaceutycznej, jednak ubolewa nad ostateczną decyzją Rady dotyczącą handlowych aspektów praw własności intelektualnej w ramach WTO, by przedłużyć ten okres jedynie do 17 lat;
31. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że w swoim komunikacie zatytułowanym „Handel z korzyścią dla wszystkich” Komisja zwróciła uwagę na kwestię sprawiedliwego handlu, i apeluje do Komisji o wypełnienie w trybie priorytetowym jej zobowiązań dotyczących wykorzystania istniejącej struktury do wdrożenia umów o wolnym handlu w celu promowania sprawiedliwego handlu, promowania programów na rzecz wolnego handlu wśród małych producentów w państwach trzecich za pośrednictwem delegatur UE oraz rozwijania działań w zakresie podnoszenia świadomości w UE, takich jak nagroda „Miasto UE dla sprawiedliwego i etycznego handlu”;
32. wyraża przekonanie, że nowe technologie i internet stanowią nowe narzędzia identyfikowalności produktów w całym łańcuchu dostaw;
33. przypomina o roli, jaką usługi bankowe odgrywają w rozwoju handlu i inwestycji; zwraca się do UE o wspieranie promowania dostępu do usług bankowych w krajach rozwijających się;
34. z zadowoleniem przyjmuje zapowiedź modernizacji reguł pochodzenia przez Komisję, ponieważ reguły pochodzenia stanowią coraz większe bariery handlowe w strukturach handlu zdominowanych przez globalne łańcuchy wartości; podkreśla, że modernizacja reguł pochodzenia musi stanowić kwestię priorytetową we wszystkich umowach o wolnym handlu negocjowanych przez Unię; wzywa Komisję do podjęcia prac zwłaszcza nad elastycznymi regułami pochodzenia, z uwzględnieniem niskich wymogów dotyczących wartości dodanej oraz zmiany podpozycji Systemu Zharmonizowanego;

Monitorowanie i ocena obowiązujących umów oraz związane z nimi działania następcze kluczowym priorytetem polityki handlowej UE

35. z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji dotyczącą pogłębionego partnerstwa z Parlamentem i z zainteresowanymi stronami na rzecz wdrożenia umów handlowych; podkreśla, że Parlament musi uczestniczyć we wszystkich etapach tej procedury oraz być w pełni i w odpowiednim czasie informowany, w tym w ramach systematycznych konsultacji z Parlamentem przed opracowaniem mandatów negocjacyjnych; zwraca uwagę, że Komisja ma obowiązek informować Parlament o działaniach, jakie podejmuje w dziedzinie wdrażania i monitorowania umów handlowych i inwestycyjnych oraz związanych z nimi działań następczych;
36. apeluje do Komisji, aby nie wnioskowała o tymczasowe stosowanie umów handlowych, w tym rozdziałów poświęconych handlowi będących częścią układów o stowarzyszeniu, do czasu wydania zgody przez Parlament; przypomina, że oznaczałoby to poważne naruszenie uprawnień Parlamentu oraz wytwarzałoby potencjalną niepewność prawną wobec innych sygnatariuszy umowy i zainteresowanych podmiotów gospodarczych; przypomina i z zadowoleniem przyjmuje zobowiązania komisarz ds. handlu w tym zakresie, ale zdecydowanie zaleca sformalizowanie tej umowy w nowym porozumieniu międzyinstytucjonalnym;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

37. uważa, że w przypadku umów mieszanych najlepszą równowagę między demokratycznym nadzorem a efektywnością zapewnia sprawdzona praktyka polegająca na tym, że umowa jest stosowana jedynie tymczasowo po wydaniu zgody przez Parlament w oczekiwaniu na ratyfikację przez parlamenty narodowe;

38. domaga się, aby monitorowanie i ocena obowiązujących umów oraz związane z nimi działania następcze stały się kluczowym priorytetem wspólnej polityki handlowej; wzywa Komisję do realokacji odpowiednich środków, tak aby umożliwić DG ds. Handlu lepsze monitorowanie umów handlowych wymagających wdrożenia, biorąc pod uwagę coraz bogatszy program negocjacji; apeluje do Komisji o ustanowienie specjalnych wskaźników w celu zapewnienia monitorowania wdrażania umów handlowych oraz o publiczne i regularne przedstawianie Parlamentowi obszernego i szczegółowego sprawozdania rocznego z wdrażania, zawierającego np. informacje na temat wydajności poszczególnych gałęzi unijnego przemysłu oraz wpływu tych umów na poszczególne sektory i odpowiadających im udziałów w rynku;

39. wzywa Komisję do poprawy jakości i dokładności ocen ex ante i ex post w oparciu o zmienioną metodologię; podkreśla, że każda inicjatywa w dziedzinie polityki handlowej powinna być przedmiotem gruntownej i kompleksowej oceny wpływu na zrównoważony rozwój, w szczególności w świetle ostatniego zalecenia Rzecznika Praw Obywatelskich w związku ze skargą nr 1409/201/JN w sprawie umowy o wolnym handlu między UE a Wietnamem; podkreśla, że oceny te powinny obejmować co najmniej newralgiczne sektory gospodarki, prawa człowieka, prawa społeczne i środowiskowe oraz produkcję rolną i lokalną w regionach najbardziej oddalonych; wyraża zaniepokojenie brakiem ocen okresowych i ex post, a także niską jakością przeprowadzonych już ocen, na co wskazał Europejski Trybunał Obrachunkowy w swoim sprawozdaniu specjalnym nr 02/2014; przypomina, że wszystkie umowy handlowe należy poddawać wyższej jakości ocenom okresowym i ex post, tak aby umożliwić decydom politycznym, zainteresowanym stronom i europejskim podatnikom osądzenie, czy umowy handlowe przyniosły spodziewane rezultaty; zwraca się do Komisji o przedstawienie danych dotyczących skutków zawartych umów handlowych, ze szczególnym uwzględnieniem MŚP, tworzenia godnych miejsc pracy, praw człowieka i środowiska – w tym również w krajach partnerskich – oraz o przedstawienie dodatkowych środków mających na celu zagwarantowanie, że kraje najsłabiej rozwinięte czerpią korzyści z unijnej polityki handlowej;

40. wzywa Komisję do przedłożenia Parlamentowi sprawozdania na temat stosowania praktyk podwójnych cen i innych praktyk zakłócających ceny przez głównych partnerów handlowych UE, ze szczególnym uwzględnieniem zasobów energii, wskazującego na skutki gospodarcze takich praktyk dla gospodarki UE oraz kroki podejmowane przez Komisję – na szczeblu dwustronnym, wielostronnym i WTO – w celu wyeliminowania takich praktyk; wzywa Komisję, by dołożyła wszelkich starań w celu zniesienia praktyki stosowania podwójnych cen oraz innych praktyk zakłócających ceny w stosunkach handlowych z wszystkimi partnerami handlowymi;

Wspieranie światowego handlu poprzez wielostronne podejście w ramach WTO

41. podkreśla, że wielostronny system handlowy w ramach WTO to wciąż najlepszy możliwy gwarant otwartego, uczciwego i opartego na zasadach systemu, który uwzględnia i równoważy liczne i zróżnicowane interesy członków WTO; przypomina, że Parlament jest zdecydowanym orędownikiem programu wielostronnego; z zadowoleniem przyjmuje wynik negocjacji w sprawie umowy o ułatwieniach w handlu, która przyczyni się do uproszczenia i zmodernizowania procedur celnych w wielu krajach, ułatwiając w zamian krajom rozwijającym się integrację ze światowym systemem handlowym; wzywa do szybkiego i prawidłowego wdrożenia tej umowy przez wszystkie strony;

42. zauważa, że na 10. konferencji ministerialnej WTO w Nairobi w 2015 r. osiągnięto ograniczone postępy; dostrzega rozbieżności między członkami WTO dotyczące sposobu postępowania w ramach rundy dauhańskiej, w tym potrzebę rozważenia nowych metod rozwiązywania zaległych kwestii w związku z różnymi interesami w obrębie krajów rozwijających się i krajów najsłabiej rozwiniętych, przy jednoczesnym uznaniu zwiększonej odpowiedzialności za gospodarkę wschodzące z myślą o zakończeniu rundy dauhańskiej; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie UE do przeznaczenia w okresie pięciu lat środków w wysokości 400 mln EUR na wspieranie krajów rozwijających się, zwłaszcza krajów najsłabiej rozwiniętych, w ich dążeniach do wdrożenia umowy o ułatwieniach w handlu; odnotowuje chęć niektórych członków WTO do otwierania nowych obszarów negocjacyjnych, takich jak np. inwestycje, przedsiębiorstwa państwowe, konkurencja i handel elektroniczny; jest zdania, że rezultat konferencji ministerialnej w Nairobi stanowi okazję do ożywienia funkcji negocjacyjnej WTO; wzywa Komisję do podjęcia inicjatywy polegającej na zreformowaniu i wzmocnieniu WTO – w tym przez zacieśnienie koordynacji z MOP oraz innymi agencjami ONZ ds. środowiska i praw

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

człowieka – w celu zapewnienia większej integracji, skuteczności, przejrzystości i rozliczalności; podkreśla kluczową rolę, jaką odgrywa pomoc na rzecz wymiany handlowej pod względem budowy potencjału handlowego oraz wsparcia technicznego dla krajów rozwijających się i krajów najsłabiej rozwiniętych; w związku z tym wzywa UE i państwa członkowskie, aby zobowiązały się do zwiększenia pomocy na rzecz wymiany handlowej, co umożliwi krajom rozwijającym się skorzystanie z większego udziału w wartości dodanej w globalnych łańcuchach wartości; wzywa Komisję do uwzględnienia kwestii sprawiedliwego i etycznego handlu w nadchodzącym przeglądzie strategii pomocy na rzecz wymiany handlowej;

43. uważa kilkustronne negocjacje, najlepiej w ramach WTO (np. w sprawie Umowy o technologii informacyjnej (ITA), umów w sprawie towarów środowiskowych (EGA) oraz porozumienia w sprawie handlu usługami (TiSA)), za okazję do ożywienia postępu na szczeblu WTO, jednak tylko dzięki utrzymywaniu otwartego charakteru tych inicjatyw, tak by zainteresowani członkowie WTO mogli się do nich przyłączyć; zdecydowanie uważa, że tego rodzaju umowy muszą być w miarę możliwości wystarczająco ambitne, by były stosowane według stawki należności stosowanej względem kraju najbardziej uprzywilejowanego wśród wszystkich członków WTO, i powinny stanowić grunt pod przyszłe umowy wielostronne; podkreśla, że politykę handlową należy również wykorzystywać jako narzędzie do zwiększenia konkurencyjności produktów korzystnych dla środowiska, zarówno pod względem ich stosowania, jak i metod produkcji; podkreśla, że ważne jest nadawanie wielostronnemu charakteru inicjatywie na rzecz towarów ekologicznych oraz rozważanie, czy umowy handlowe mogą doprowadzić do wyraźnego uprzywilejowania faktycznych towarów środowiskowych; podkreśla, że porozumienie w sprawie handlu usługami może stanowić okazję do ożywienia postępu w handlu usługami na szczeblu WTO;

44. apeluje o zapewnienie znaczącego i skutecznego wymiaru parlamentarnego w ramach WTO, tak aby zwiększyć przejrzystość tej organizacji oraz wzmocnić i zagwarantować legitymację demokratyczną globalnego handlu; wzywa WTO, by w pełni wykorzystywała Konferencję Parlamentarną ds. WTO, zapewniając parlamentarzystom dostęp do wszystkich informacji, których potrzebują do skutecznego wypełniania funkcji nadzorczej i wnoszenia znaczącego wkładu do polityki handlowej;

Indywidualne podejście przy wyborze przyszłych negocjacji w sprawie umów o wolnym handlu

45. wzywa Komisję, by skupiła się – w sposób wyważony oraz przy zapewnieniu wzajemności i obopólnych korzyści – na zakończeniu toczących się negocjacji handlowych, a także wzywa Komisję, by oceniła możliwe skumulowane skutki, w szczególności w odniesieniu do produktów wrażliwych, których dotyczą kontyngenty lub liberalizacja handlu w ramach prowadzonych negocjacji lub w już zawartych umowach handlowych; wzywa do przeprowadzenia oceny faktycznych i potencjalnych skutków zawartych już umów handlowych oraz do lepszego ich komunikowania, tak aby znaleźć właściwą równowagę między ochroną newralgicznych sektorów rolnych a wspieraniem nieodłącznych ofensywnych interesów Unii jako jednego z największych eksporterów w sektorze rolno-spożywczym, np. poprzez wprowadzenie odpowiednich okresów przejściowych i kontyngentów w przypadku najbardziej wrażliwych produktów, a w nielicznych przypadkach ich wyłączenie; przypomina Komisji o konieczności określania zakresu negocjacji oraz przeprowadzania bezstronnych i pozbawionych uprzedzeń ocen ex ante wpływu na zrównoważony rozwój, z uwzględnieniem interesów Unii przed określeniem mandatów negocjacyjnych;

46. uważa, że przede wszystkim należy zapewnić jak najszybszą ratyfikację skutecznie zakończonych negocjacji handlowych; wzywa w szczególności do zawarcia porozumień z Kanadą i Singapurem, tak aby zapewnić otwarcie dwóch dużych rynków, które będą istotne dla przyszłych interesów przedsiębiorstw unijnych; wzywa do przeprowadzenia rzeczowej debaty w całej UE w ramach dyskusji politycznych;

47. podkreśla, że bardzo ważne jest, aby we wszystkich unijnych negocjacjach handlowych dążyć do realizacji newralgicznych i ofensywnych interesów, takich jak wpieranie inwestycji, likwidacja niepotrzebnych barier pozataryfowych, uznanie i ochrona oznaczeń geograficznych i praw pracowniczych, poprawa dostępu do zamówień publicznych (zwłaszcza w świetle trwających rozmów w sprawie transatlantyckiego partnerstwa handlowo-inwestycyjnego (TTIP) oraz umowy o wolnym handlu między UE a Japonią), tworzenie godnych miejsc pracy wysokiej jakości, włączenie MSP w globalne łańcuchy wartości, wyłączenie usług publicznych i usług audiowizualnych oraz prawne zabezpieczenie prawa do regulowania podczas negocjacji w sprawie umów o wolnym handlu w ramach ambitnych, zrównoważonych i kompletnych pakietów;

48. stoi na stanowisku, że negocjacje handlowe muszą przebiegać zgodnie z indywidualną regionalną strategią handlową i należy zapewnić pełną spójność z procesem integracji regionalnej – zwłaszcza w Azji, Afryce i Ameryce Łacińskiej, które Komisja wskazała jako regiony o ogromnym znaczeniu dla unijnych interesów gospodarczych, nie podważając kluczowej roli odgrywanej przez strategiczne partnerstwo między UE a USA; wzywa Komisję do bezzwłocznego rozpoczęcia negocjacji dotyczących umowy inwestycyjnej z Tajwanem; przypomina, że UE i Ameryka

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

Łacińska są naturalnymi sojusznikami, a ich licząca miliard ludzi łączna populacja wytwarza jedną czwartą światowego PKB; wskazuje na niedostateczne wykorzystanie potencjału tego partnerstwa; z zadowoleniem przyjmuje fakt, że nowa strategia handlowo-inwestycyjna Komisji skupia się głównie na Ameryce Łacińskiej; wzywa Komisję do wykorzystania obecnego tempa negocjacji handlowych prowadzonych z państwami Mercosuru, aby doprowadzić do zawarcia kompleksowej, zrównoważonej i ambitnej umowy; popiera modernizację umów z Meksykiem i Chile; wzywa do nadania dalszego impetu negocjatom w sprawie umów o wolnym handlu z Australią i Nową Zelandią oraz przypomina, jak ważny jest rozwój stosunków handlowych UE z Indiami z uwagi na ogromny potencjał tego rynku; wzywa Komisję do ożywienia negocjacji z Malezją oraz jak najszybszego rozpoczęcia negocjacji z Indonezją po zakończeniu rozmów wstępnych w sprawie kompleksowego partnerstwa gospodarczego;

49. podkreśla, że w kontekście obecnych wyzwań należy szczególnie skupić się na ramach po wygaśnięciu umowy z Kotonu, podkreślając jej związek z klauzulami praw człowieka w umowach o partnerstwie gospodarczym, oraz na wspieraniu tworzenia kontynentalnej strefy wolnego handlu w Afryce, będącej motorem napędowym stabilności, integracji regionalnej, lokalnego wzrostu, zatrudnienia i innowacyjności; przypomina, że UE powinna zapewnić stabilność we wschodnim i południowym sąsiedztwie, i apeluje o większą integrację handlową i gospodarczą, która umożliwi pełne, szybkie i odpowiednie wdrożenie pogłębionych i kompleksowych umów o wolnym handlu z Ukrainą, Gruzją i Republiką Mołdawii oraz osiągnięcie konkretnych postępów w rozmowach z Tunezją, Marokiem i Jordanią;

50. wzywa Komisję, by w pełni włączała krajowe przedsiębiorstwa we wszystkie etapy negocjacji handlowych, również przez zaangażowanie w konsultacje ze stowarzyszeniami krajowymi równoległe do konsultacji z powiązаныmi unijnymi stowarzyszeniami patronackimi, a także by dołączała do tekstu wynegocjowanego porozumienia handlowego jasną informację na temat rezultatów negocjacji dla poszczególnych sektorów oraz powody decyzji podjętych przez Komisję;

Sprzeciw wobec przyznania statusu gospodarki rynkowej Chinom i potrzeba efektywnych instrumentów ochrony handlu

51. podkreśla, że dalsze środki liberalizacji handlu – które mogłyby prowadzić do nieuczciwych praktyk handlowych oraz konkurencji między państwami w kwestii wszelkiego rodzaju barier pozataryfowych, obejmujących prawa pracownicze, normy środowiskowe i dotyczące zdrowia publicznego – wymagają od UE, by była w stanie jeszcze skuteczniej reagować na nieuczciwe praktyki handlowe i zapewniać równe warunki działania; podkreśla, że instrumenty ochrony handlu muszą pozostać nieodłącznym elementem unijnej strategii handlowej, gdyż pozwalają one podnieść konkurencyjność Unii przez przywrócenie w razie konieczności warunków dla uczciwej konkurencji; przypomina, że obowiązujące obecnie unijne prawodawstwo dotyczące ochrony handlu pochodzi z 1995 roku; podkreśla, że unijny system ochrony handlu wymaga pilnej modernizacji bez jednoczesnego osłabienia; zauważa, że prawo UE ukierunkowane na ochronę handlu musi być skuteczniejsze, łatwiej dostępne dla MŚP oraz dostosowane do dzisiejszych wyzwań i struktur handlu, dochodzenia muszą trwać krócej, a ponadto należy zadbać o większą przejrzystość i przewidywalność; ubolewa, że wniosek w sprawie modernizacji instrumentów ochrony handlu utknął w Radzie, która nie była w stanie zakończyć prac nad tym niezwykle istotnym aktem ustawodawczym; ubolewa, że Komisja w komunikacie zatytułowanym „Handel z korzyścią dla wszystkich” w ogóle nie wspomina o potrzebie modernizacji instrumentów ochrony handlu; wzywa Radę do pilnego przełamania impasu dotyczącego modernizacji instrumentów ochrony handlu w oparciu o stanowisko Parlamentu, zwłaszcza ze względu na fakt, że Chiny stanowczo domagają się przyznania im statusu gospodarki rynkowej;

52. podkreśla wagę partnerstwa UE z Chinami, w którym istotną rolę odgrywa sprawiedliwy handel i inwestycje; jest przekonany, że dopóki Chiny nie spełnią wszystkich pięciu kryteriów wymaganych do tego, aby uznać je za gospodarkę rynkową, UE powinna stosować niestandardową metodologię w dochodzeniach antydumpingowych i antysubsydyjnych wobec przywozu z Chin przy określaniu porównywalności cen, na mocy i przy pełnym zastosowaniu tych części sekcji 15. protokołu w sprawie przystąpienia Chin, które umożliwiają stosowanie niestandardowej metodologii; wzywa Komisję do przedstawienia wniosku, który byłby zgodny z tą zasadą, i przypomina o potrzebie ścisłej współpracy z innymi partnerami WTO w tej sprawie;

53. wzywa Komisję, by nie podejmowała żadnych działań w tym zakresie bez wcześniejszej gruntownej i kompleksowej oceny wpływu, uwzględniającej wszystkie możliwe skutki i konsekwencje dla zatrudnienia i zrównoważonego wzrostu we wszystkich sektorach UE oraz wszystkie możliwe skutki i konsekwencje dla środowiska;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

Większa spójność unijnej polityki handlowej z jej polityką przemysłową oraz lepsza ochrona praw własności intelektualnej

54. uważa, że należy uczynić więcej, aby kompleksowo zająć się potrzebami przemysłu europejskiego, oraz że na liście priorytetów unijny sektor wytwórczy zbyt często znajduje się za sektorem usług podkreśla, że polityka handlowa musi zapewniać równe warunki działania dla europejskiego przemysłu, zapewniać dostęp do nowych i wschodzących rynków oraz ułatwiać dostosowanie do wyższych standardów, przy jednoczesnym ograniczeniu podwójnej certyfikacji; wzywa Komisję do zapewnienia spójności unijnej polityki handlowej z jej polityką przemysłową oraz do wspierania rozwoju i konkurencyjności przemysłu europejskiego ze szczególnym odniesieniem do strategii reindustrializacji;

55. podkreśla centralną rolę, jaką odgrywają reguły pochodzenia w określaniu, które branże odniosą korzyści lub poniosą straty w związku z unijnymi umowami o wolnym handlu; uznając, że reguły pochodzenia dotychczas nie zostały w pełni przeanalizowane przez Parlament, zwraca się do Komisji o przygotowanie sprawozdania, w którym wskazano by zmiany dokonane przez Komisję w ciągu ostatnich dziesięciu lat na czterocyfrowym poziomie CN, w ramach preferowanego domyślnego stanowiska negocjacyjnego w zakresie umów o wolnym handlu w sprawie reguł pochodzenia, wyjaśniając przyczyny dokonanych zmian;

56. jest zdania, że brak skutecznego wzmocnienia praw własności intelektualnej stwarza zagrożenie dla przetrwania całych sektorów europejskiego przemysłu; podkreśla, że podrabianie produktów skutkuje utratą miejsc pracy i działa na niekorzyść innowacji; powtarza, że odpowiednia ochrona praw własności intelektualnej i skuteczne ich egzekwowanie stanowią podstawę gospodarki światowej; z zadowoleniem przyjmuje zobowiązanie Komisji do zwiększenia ochrony i do poprawy egzekwowania praw własności intelektualnej w umowach o wolnym handlu i w ramach WTO oraz do współpracy z partnerami w celu zwalczania oszustw; wspiera Komisję w realizacji celu polegającego na ochronie całego spektrum praw własności intelektualnej, w tym patentów, znaków towarowych, praw autorskich, wzorów przemysłowych, oznaczeń geograficznych, oznaczeń pochodzenia i produktów leczniczych;

Otwarcie nowych możliwości rynkowych dla unijnych usługodawców oraz uznawanie kwalifikacji zawodowych jako zasadnicze elementy strategii handlowej UE

57. przypomina, że UE odgrywa wiodącą rolę w sektorze usług; podkreśla, że otwarcie nowych możliwości rynkowych musi stanowić zasadniczy element międzynarodowej strategii handlowej UE; podkreśla, że objęcie usług umowami handlowymi to sprawa najwyższej wagi ze względu na możliwości, jakie otwiera przed europejskimi przedsiębiorstwami i krajowymi pracownikami, jednocześnie wyłączając, zgodnie z art. 14 i 106 TFUE i protokołem 26, aktualne i przyszłe usługi świadczone w interesie ogólnym oraz usługi świadczone w ogólnym interesie gospodarczym z zakresu stosowania wszelkich umów, niezależnie od tego, czy usługi te są finansowane ze środków publicznych czy prywatnych; zwraca się do Komisji o promowanie i uwzględnienie uznawania kwalifikacji zawodowych w umowach handlowych, co stworzy nowe możliwości dla europejskich przedsiębiorstw i pracowników; wzywa w szczególności, by rozważyć włączenie określonych korzyści wynikających z dyrektywy w sprawie technologii informacyjno-komunikacyjnych do umów inwestycyjno-handlowych w zamian za takie uznawanie kwalifikacji;

58. podziela pogląd Komisji, że tymczasowy przepływ specjalistów stał się podstawowym warunkiem rozwoju przedsiębiorstw w skali międzynarodowej oraz pozostaje ofensywnym interesem UE; podkreśla, że do wszystkich unijnych umów handlowych i inwestycyjnych należy włączyć rozdział poświęcony mobilności pracowników; przypomina jednak, że zobowiązania dotyczące trybu 4 muszą mieć zastosowanie wyłącznie do przepływu wysoko wykwalifikowanych specjalistów (takich jak osoby z dyplomem uniwersyteckim, równoważnym wykształceniem wyższym lub osoby zatrudnione na stanowiskach kierowniczych wyższego szczebla) w ściśle określonym celu, na ograniczony czas i na konkretnych warunkach ustanowionych zgodnie z prawodawstwem krajowym państwa, w którym świadczona jest usługa, oraz na mocy kontraktu, który jest zgodny z tym prawodawstwem krajowym zgodnie z art. 16 dyrektywy usługowej, przy zagwarantowaniu, że nic nie stanie na przeszkodzie, by UE i państwa członkowskie w dalszym ciągu utrzymywały i doskonaliły normy pracy oraz porozumienia zbiorowe;

59. z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, jakim jest stosowanie polityki handlowej do zwalczania nowych form protekcjonizmu cyfrowego oraz ustanowienie przepisów regulujących handel elektroniczny i transgraniczne przepływy danych zgodnie z unijnym prawem w dziedzinie ochrony danych i prywatności, a także ochrona praw podstawowych; uważa, że należy zrobić o wiele więcej, aby stworzyć warunki sprzyjające handlowi elektronicznemu i przedsiębiorczości w UE, ograniczając monopole i nadużycia pozycji monopolisty na rynku telekomunikacyjnym oraz praktyki blokowania geograficznego, a także wprowadzając konkretne rozwiązania w zakresie dochodzenia roszczeń; podkreśla, że podstawowe znaczenie ma zapewnienie współpracy regulacyjnej, ukrócenie oszustw internetowych, wzajemne uznawanie i harmonizacja norm w handlu cyfrowym; wzywa Komisję do przedstawienia nowego modelu dla rozdziałów na temat handlu

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

elektronicznego, które w pełni wyłączają obowiązujące i przyszłe unijne ramy prawne dotyczące ochrony danych osobowych we wszystkich negocjacjach handlowych, mając na celu zapewnienie wymiany danych przy zachowaniu pełnej zgodności z obowiązującymi zasadami dotyczącymi ochrony danych w kraju pochodzenia podmiotu danych; wzywa do ściślejszej współpracy między organami egzekwowania prawa, zwłaszcza w odniesieniu do nieuczciwych praktyk handlowych w internecie;

Zasadnicze znaczenie gospodarki cyfrowej dla przyszłego handlu światowego

60. zwraca uwagę na rosnące i przyszłe znaczenie gospodarki cyfrowej – nie tylko w Europie, ale też na całym świecie – wobec szacowanej liczby użytkowników internetu na świecie wynoszącej 3,3 mld, co stanowi 40 % ludności globu; uważa, że tendencje takie jak przetwarzanie w chmurze, mobilne usługi internetowe, inteligentne sieci i media społecznościowe prowadzą do radykalnego przekształcenia otoczenia działalności gospodarczej; podkreśla, że polityka handlowa UE musi nadążać za tendencjami cyfrowymi i technologicznymi;

61. apeluje do Komisji, by wraz z partnerami WTO nie tylko utworzyła grupę roboczą ds. handlu cyfrowego przy WTO, która powinna szczegółowo zbadać, czy obecne ramy prawne są odpowiednie dla handlu elektronicznego, biorąc pod uwagę szczegółowe zalecenia, wyjaśnienia i korekty, ale również dążyła do opracowania nowych ram dla ułatwienia handlu usługami, opierając się na najlepszych praktykach zebranych w toku wdrożenia umowy o ułatwieniach w handlu;

Wsparcie Komisji w zwalczaniu korupcji

62. jest świadomy, że włączenie do umów handlowych postanowień dotyczących usług finansowych wzbudziło obawy co do ich ewentualnych negatywnych skutków pod względem prania pieniędzy, uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania; wzywa Komisję do zwalczania korupcji jako głównej bariery pozataryfowej w krajach rozwiniętych i rozwijających się; domaga się, aby umowy handlowe i inwestycyjne oferowały większe możliwości zacieśnienia współpracy w walce z korupcją, praniem pieniędzy, oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania; uważa, że zobowiązania opierające się na normach międzynarodowych, obowiązkach sprawozdawczości w podziale na kraje oraz automatycznej wymianie informacji powinny zostać uwzględnione w odpowiednich umowach międzynarodowych w celu wsparcia dalszej liberalizacji usług finansowych;

63. uważa, że powiązania między umowami handlowymi i inwestycyjnymi a umowami o unikaniu podwójnego opodatkowania nie zostały dostatecznie zbadane, oraz wzywa Komisję do dokładnego przeanalizowania wpływu takich narzędzi na siebie nawzajem oraz na szerszą politykę spójności w walce z uchylaniem się od opodatkowania;

Przyszłościowa polityka handlowa uwzględniająca szczególne potrzeby MŚP

64. podkreśla, że przyszłościowa polityka handlowa musi zwracać większą uwagę na szczególne potrzeby mikroprzedsiębiorstw i MŚP oraz zadbać o to, aby mogły one w pełni korzystać z umów handlowych i inwestycyjnych; przypomina, że tylko niewielka część europejskich MŚP jest w stanie określić i wykorzystać możliwości wynikające z globalizacji i liberalizacji handlu; zauważa, że zaledwie 13 % europejskich MŚP prowadzi działalność poza UE, choć odpowiadają one za jedną trzecią eksportu UE; popiera inicjatywy mające na celu ułatwienie umiędzynarodowienia europejskich MŚP, dlatego podkreśla korzyści z uwzględnienia rozdziału w sprawie MŚP we wszystkich przyszłych umowach o wolnym handlu; uważa, że należy zbadać nowe sposoby skuteczniejszej pomocy MŚP w sprzedaży towarów i usług za granicą; podkreśla, że MŚP potrzebują lepiej dostosowanego wsparcia, udzielanego najpierw w państwach członkowskich, ułatwionego dostępu online do podanych w czytelnej formie informacji dotyczących środków handlowych oraz konkretnych i jasnych wytycznych dotyczących możliwości i korzyści oferowanych w ramach obowiązujących lub przyszłych umów handlowych zawieranych przez UE;

65. zwraca się do Komisji o uwzględnienie potrzeb MŚP w sposób przekrojowy we wszystkich rozdziałach umów handlowych, w tym m.in. o utworzenie internetowych punktów kompleksowej obsługi dla MŚP, gdzie możliwe byłoby uzyskanie informacji na temat odpowiednich przepisów, co jest szczególnie istotne dla transgranicznych dostawców usług pod względem wymogów licencyjnych i innych wymogów administracyjnych; zwraca uwagę, że w stosownych przypadkach narzędzia te powinny obejmować również możliwości dostępu do nowych rynków dla MŚP, zwłaszcza w przypadku postępowań o udzielenie zamówień o niskiej wartości; podkreśla potrzebę obniżenia kosztów zawierania transakcji dla MŚP przez usprawnienie procedur celnych, ograniczenie niepotrzebnych barier pozataryfowych i obciążeń regulacyjnych oraz uproszczenie reguł pochodzenia; uważa, że MŚP mogą odegrać rolę we wspieraniu Komisji

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

w kształtowaniu tych narzędzi, tak aby dopilnować, by umowy handlowe spełniały ich potrzeby; zachęca Komisję do prowadzenia ścisłego dialogu z przedstawicielami MŚP na wszystkich etapach negocjacji handlowych;

66. podkreśla, że szybszy dostęp europejskich MŚP do postępowań antydumpingowych jest podstawowym narzędziem chroniącym te przedsiębiorstwa przed nieuczciwymi praktykami handlowymi; podkreśla potrzebę zreformowania wielostronnych ram WTO, aby lepiej zaangażować MŚP i zapewnić szybsze rozstrzygnięcie sporów;

67. wzywa Komisję, by przed opracowaniem dalszych niezależnych działań wspierających umiędzynarodowienie MŚP przeprowadziła ocenę i udoskonalila istniejące narzędzia dotyczące pomocniczości, niepowielania i komplementarności w odniesieniu do odnośnych programów państw członkowskich i europejskiej wartości dodanej; podkreśla, że Komisja powinna przedstawić Parlamentowi niezależną ocenę wszystkich istniejących programów;

Investycje

68. podkreśla znaczenie inwestycji napływających do gospodarki UE i z niej wypływających oraz konieczność zapewnienia unijnym przedsiębiorstwom ochrony w przypadku inwestowania na rynkach państw trzecich; uznaje w związku z tym wysiłki Komisji na rzecz nowego systemu sądów ds. inwestycji; podkreśla konieczność dalszej debaty z zainteresowanymi stronami i Parlamentem na temat tego systemu; podkreśla, że system ten musi być zgodny z unijnym porządkiem prawnym, w szczególności w zakresie uprawnień sądów UE, a konkretniej przepisów UE w dziedzinie konkurencji; podziela ambicję, by ustanowić w perspektywie średnioterminowej wielostronne rozwiązanie w zakresie sporów inwestycyjnych; ubolewa, że wniosek dotyczący systemu sądów ds. inwestycji nie uwzględnia kwestii zobowiązań inwestorów;

69. wzywa UE i państwa członkowskie do wypełniania zaleceń sformułowanych przez UNCTAD w kompleksowych ramach polityki inwestycyjnej na rzecz zrównoważonego rozwoju, aby dać impuls do bardziej odpowiedzialnych, przejrzystych i rozliczalnych inwestycji;

70. odnotowuje zawarty w opracowanym przez Komisję planie inwestycyjnym dla Europy wymóg pobudzania inwestycji w UE i uważa, że strategie handlowe to kluczowe narzędzia umożliwiające osiągnięcie tego celu; ubolewa, że Europejski Fundusz na rzecz Inwestycji Strategicznych nie ma wymiaru zewnętrznego; zwraca się do Komisji, by rozważyła utworzenie zewnętrznego podmiotu dopiero po dokładnej analizie wyników funduszu oraz zbadaniu jego użyteczności, biorąc pod uwagę udzielanie pożyczek przez Europejski Bank Inwestycyjny, Europejski Bank Odbudowy i Rozwoju oraz działania Europejskiego Funduszu Rozwoju; podkreśla, że takie fundusze muszą przyczynić się do zrównoważonego rozwoju i tworzenia godnych miejsc pracy, wyeliminowania ubóstwa i podstawowych przyczyn migracji;

71. przypomina o konieczności zwiększenia przejrzystości i rozliczalności instytucji finansowania rozwoju i partnerstw publiczno-prywatnych (PPP), aby skutecznie śledzić i monitorować przepływy pieniężne, zdolność obsługi zadłużenia i wartość dodaną ich projektów w odniesieniu do zrównoważonego rozwoju;

Handel i rolnictwo

72. podkreśla, że wysokie standardy europejskie w zakresie środowiska naturalnego, bezpieczeństwa żywności, dobrostanu zwierząt i warunków socjalnych mają ogromne znaczenie dla obywateli UE, zwłaszcza w kontekście moralności publicznej i świadomych wyborów konsumentów; uważa, że porozumienia handlowe powinny wspierać uczciwą konkurencję, tak aby unijni rolnicy mogli czerpać maksymalne korzyści z koncesji taryfowych i nie byli poszkodowani pod względem ekonomicznym w porównaniu z rolnikami z państw trzecich; podkreśla potrzebę zagwarantowania, że standardy unijne dotyczące bezpieczeństwa żywności i dobrostanu zwierząt są chronione dzięki zachowaniu zasady ostrożności, zrównoważonego rolnictwa oraz wysokiego poziomu identyfikowalności i oznakowania produktów, a także dzięki zapewnieniu, że wszelkiego rodzaju przywóz jest zgodny z obowiązującymi przepisami UE; zwraca uwagę na znaczne rozbieżności w międzynarodowych standardach w zakresie dobrostanu zwierząt; w związku z tym podkreśla potrzebę uregulowania kwestii wywozu żywych zwierząt gospodarskich zgodnie z obowiązującymi przepisami UE oraz normami określonymi przez Światową Organizację Zdrowia Zwierząt (OIE);

73. uważa, że w kontekście obecnych kryzysów w sektorze rolnym ważne jest otwieranie nowych rynków dla produktów rolnych UE, takich jak produkty mleczarskie, mięso i owoce i warzywa; podkreśla potrzebę określenia nowych rynków zbytu o dużym potencjale nabywczym;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

74. uważa, że należy koniecznie zwiększyć wartość dodaną rolnictwa i organizować kampanie promocyjne w celu otwarcia nowych rynków; podkreśla, że należy przede wszystkim umocnić systemy jakości na szczeblu UE, ponieważ zapewniają one najlepszy wizerunek marki unijnym produktom na rynku światowym, co pośrednio przynosi korzyści całemu europejskiemu sektorowi rolnictwa;

75. kładzie nacisk na potrzebę bardziej rygorystycznych kontroli granicznych przywożonych towarów i wzmocnienia kontroli warunków produkcji i wprowadzania towarów na rynek dokonywanych przez Biuro ds. Żywności i Weterynarii na terenie państw eksportujących do UE, tak aby zagwarantować zgodność z przepisami unijnymi;

76. podkreśla znaczenie, jakie we wszystkich negocjacjach dotyczących wolnego handlu ma osiąganie postępów w zakresie barier zdrowotnych, fitosanitarnych oraz innych barier pozataryfowych utrudniających handel produktami rolnymi, zwłaszcza jeśli chodzi o „nieprzekraczalne granice” określone przez UE, mogące mieć wpływ na zdrowie konsumentów;

77. przypomina o znaczeniu oznaczeń geograficznych dla promowania tradycyjnych europejskich produktów rolno-spożywczych, ochrony przed szkodliwą niewłaściwą działalnością rynkową, gwarantowania praw i świadomych wyborów konsumentów oraz zabezpieczenia producentów wiejskich i rolników, ze szczególnym odniesieniem do MŚP; zauważa, że ochrona i uznawanie oznaczeń geograficznych w państwach trzecich ma potencjalnie dużą wartość dla całego sektora rolno-spożywczego UE, i jest zdania, że wszystkie porozumienia handlowe powinny przewidywać środki ochrony i działania na rzecz zwalczania podrabiania produktów;

Lepszy dostęp do zamówień publicznych dla europejskich podmiotów gospodarczych

78. apeluje o wyeliminowanie obecnego braku równowagi pod względem stopnia otwartości rynków zamówień publicznych między UE i innymi partnerami handlowymi; wzywa Komisję, by była jeszcze bardziej aktywna w swoich dążeniach do ambitnego i wzajemnego otwarcia międzynarodowych rynków zamówień publicznych, gwarantując wyłączenie usług świadczonych w ogólnym interesie gospodarczym oraz upewniając się, że państwa mogą swobodnie przyjmować normy społeczne i środowiskowe, takie jak kryteria oferty najkorzystniejszej ekonomicznie, w odniesieniu do procedur udzielania zamówień; podkreśla, że europejskie podmioty gospodarcze – zarówno korporacje, jak i MŚP – potrzebują lepszego dostępu do zamówień publicznych w państwach trzecich za pośrednictwem takich instrumentów, jak „Small Business Act”, a także eliminacji obecnego poziomu asymetrii; w związku z tym przypomina, że UE jest jednym z najbardziej otwartych rynków zamówień publicznych spośród wszystkich członków WTO;

79. z zadowoleniem przyjmuje zmieniony wniosek Komisji dotyczący rozporządzenia w sprawie dostępu towarów i usług z państw trzecich do rynku wewnętrznego Unii w zakresie zamówień publicznych, który jest ważnym narzędziem zapewniającym równe warunki w zakresie dostępu państw trzecich do rynku, i głęboko ubolewa, że rządy państw członkowskich wstrzymują pierwotny wniosek; wzywa Komisję do osiągnięcia wzajemności w dostępie do rynków zamówień publicznych w przypadku najważniejszych partnerów handlowych;

Równy dostęp do zasobów na rzecz uczciwej konkurencji na rynku światowym

80. podkreśla, że zasoby naturalne są ograniczone i powinno się je wykorzystywać w sposób zrównoważony pod względem ekonomicznym i środowiskowym, nadając priorytet recyklingowi; uznaje ogromną zależność krajów rozwijających się, zwłaszcza krajów najsłabiej rozwiniętych, od zasobów naturalnych; przypomina, że europejska polityka handlowa powinna realizować spójną, zrównoważoną, kompleksową i przekrojową strategię dotyczącą surowców, którą Parlament przedstawił już w zarysie w rezolucji w sprawie nowej polityki handlowej dla Europy w ramach strategii „Europa 2020”;

81. podkreśla konieczność dążenia do gospodarki niskoemisyjnej i w związku z tym zachęca Komisję do zacieśnienia współpracy w zakresie badań, rozwoju i innowacji w dziedzinie energii, mającej na celu wspieranie dywersyfikacji dostawców energii, dróg dostaw i źródeł energii, identyfikację nowych partnerów handlujących energią oraz większą konkurencję i niższe ceny dla konsumentów energii; podkreśla, że rozwijanie odnawialnych źródeł energii oraz propagowanie efektywności energetycznej mają zasadnicze znaczenie dla zwiększenia bezpieczeństwa energetycznego i zmniejszenia zależności od importu energii; podkreśla znaczenie zawierania w umowach o wolnym handlu przepisów mających na celu budowanie trwałych partnerstw energetycznych oraz zacieśnianie współpracy technologicznej, zwłaszcza w obszarze odnawialnych źródeł energii i efektywności energetycznej oraz zabezpieczeń, a także zapobiegania ucieczce emisji gazów cieplarnianych, aby osiągnąć cele uzgodnione podczas konferencji COP21;

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

Walka z nielegalnym handlem dziką fauną i florą i produktami z dzikiej fauny i flory

82. wyraża głębokie zaniepokojenie w związku z ostatnim gwałtownym wzrostem przestępstw przeciwko dzikiej faunie i florze oraz towarzyszącym im nielegalnym handlem, który nie tylko ma szkodliwy wpływ na różnorodność biologiczną oraz liczebność gatunków, ale również stanowi widoczne i aktualne zagrożenie dla warunków życia i lokalnych gospodarek, zwłaszcza w krajach rozwijających się; z zadowoleniem przyjmuje zaangażowanie UE na rzecz wyeliminowania nielegalnego handlu dziką fauną i florą w ramach reakcji UE na program działań na rzecz zrównoważonego rozwoju do roku 2030, a zwłaszcza 15. cel zrównoważonego rozwoju, który zwraca uwagę nie tylko na konieczność wyeliminowania kłusownictwa i nielegalnego handlu chronionymi gatunkami flory i fauny, ale również porusza kwestię popytu i podaży na nielegalne produkty z dzikiej fauny i flory; w tym kontekście oczekuje, że Komisja – po okresie refleksji obejmującym konsultacje z Parlamentem i państwami członkowskimi – rozważy, w jaki sposób najlepiej uwzględnić przepisy dotyczące nielegalnego handlu dziką fauną i florą we wszystkich przyszłych umowach handlowych zawieranych przez UE;

Lepsza współpraca celna oraz zwalczanie nielegalnego handlu na granicach UE

83. podkreśla, że lepsze, zharmonizowane i skuteczniejsze procedury celne w Europie i poza nią mogłyby pomóc we wprowadzaniu ułatwień oraz w spełnieniu odnośnych wymogów w tym zakresie, a także w uniemożliwieniu wprowadzania na jednolity rynek sfałszowanych, nielegalnych i podrabianych towarów, co osłabia wzrost gospodarczy w UE i poważnie naraża unijnych konsumentów; z zadowoleniem przyjmuje zamiar Komisji, by zacieśnić współpracę organów celnych; wzywa ponownie Komisję i państwa członkowskie do ustanowienia połączonej służby celnej UE w celu skuteczniejszego stosowania przepisów i procedur celnych na całym obszarze celnym UE;

84. podkreśla, że negocjując umowy handlowe, Komisja powinna dążyć do przyjęcia przez partnerów handlowych punktów kompleksowej obsługi w celu zachowania zgodności z przepisami celnymi i granicznymi, czemu w razie potrzeby powinna towarzyszyć pomoc w budowaniu potencjału na rzecz funduszy handlowych;

85. podkreśla, że konieczne są odpowiednia komunikacja i solidna koordynacja w celu zapewnienia, że eliminacji taryf celnych towarzyszą odpowiednie środki techniczne, instytucjonalne i polityczne, aby zapewnić ciągłe bezpieczeństwo handlu;

86. zwraca się do Komisji o rozważenie kluczowych wskaźników efektywności, aby ocenić funkcjonowanie krajowej i zagranicznej administracji celnej; ubolewa, że obecnie bardzo niewiele danych jest dostępnych publicznie; zauważa, że warto byłoby wiedzieć, jak organy celne i inne agencje odpowiedzialne za granice funkcjonują na bieżąco w kraju i w państwach będących partnerami handlowymi, tak aby umożliwić wymianę w obrębie instytucji europejskich najlepszych praktyk i koordynację konkretnych zagadnień będących przedmiotem zainteresowania z punktu widzenia ułatwień w handlu – uwzględniając postanowienia art. 13 umowy WTO o ułatwieniach w handlu;

87. zwraca się do Komisji i państw członkowskich, by zainicjowały otwartą debatę na temat możliwego przesunięcia organów celnych ze szczebla krajowego na unijny;

Zapewnianie wymiernych korzyści dla konsumentów

88. uznaje, że umowy handlowe mają potencjał, by przynieść znaczące korzyści konsumentom, zwłaszcza dzięki zwiększeniu konkurencji, obniżeniu cen, zapewnieniu szerszej oferty i pobudzeniu innowacyjności; wzywa Komisję do forsowania we wszystkich negocjacjach – w celu uwolnienia tego potencjału – ograniczenia praktyk blokowania geograficznego, obniżenia międzynarodowych opłat roamingowych oraz zwiększenia praw podróżnych;

89. domaga się środków wsparcia konsumentów w transgranicznym handlu towarami i usługami z państwami trzecimi, np. przez internetowe punkty kontaktowe udzielające informacji lub służące pomocą w przypadku sporów;

90. nalega, by konsumenci otrzymywali dokładne informacje o właściwościach produktów podlegających wymianie handlowej;

Handel z korzyścią dla wszystkich: działania wspomagające w polityce otwartego handlu i inwestycji służące zapewnieniu jak największych zysków i jak najmniejszych strat

91. podziela pogląd OECD, że polityka otwartego i uczciwego handlu oraz inwestycji wymaga prowadzenia szeregu skutecznych działań wspomagających mających zapewnić jak największe zyski i jak najmniejsze straty wynikające z liberalizacji handlu dla UE oraz społeczeństw i gospodarek państw trzecich; wzywa państwa członkowskie i Komisję do znacznego nasilenia wysiłków zmierzających do tego, by otwarciu handlu towarzyszył szereg działań wspierających w celu

Wtorek, 5 lipca 2016 r.

zapewnienia zrównoważonego rozwoju w dziedzinie usług publicznych i inwestycji, edukacji i zdrowia, aktywnej polityki rynku pracy, badań i rozwoju, rozwoju infrastruktury oraz odpowiednich zasad gwarantujących ochronę socjalną i środowiskową;

92. wzywa Komisję i państwa członkowskie do przeprowadzenia dokładnych analiz ex ante i ex post na podstawie ocen skutków dla poszczególnych sektorów i skutków regionalnych dla odnośnych umów handlowych i dokumentów ustawodawczych, aby przewidzieć ewentualne niekorzystne skutki dla unijnego rynku pracy oraz znaleźć bardziej zaawansowane metody wprowadzania środków łagodzących w celu ponownego rozwoju gałęzi przemysłu i regionów, które ponoszą straty, z myślą o osiągnięciu bardziej zrównoważonej dystrybucji i zapewnieniu zysków z handlu o większym zasięgu; podkreśla, że europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne, a zwłaszcza Europejski Fundusz Rozwoju Regionalnego i Europejski Fundusz Społeczny, mogą w związku z tym odegrać znakomitą rolę; zauważa, że Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji mógłby również być ważnym instrumentem, pod warunkiem że zostanie zreformowany i ukształtowany tak, aby był właściwie finansowany w celu zapewnienia pomocy przedsiębiorstwom i producentom unijnym, którzy odczuwają skutki sankcji handlowych nałożonych na państwa trzecie, a także pomocy pracownikom MŚP bezpośrednio dotkniętych skutkami globalizacji;

o

o o

93. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów, UNCTAD i WTO.
